

HISTORIIKKI 1961→

SAARIJÄRVEN

KaukoLÄMPÖ OY

Sisällysluettelo

1 Perustamisvaihe ja puulämmityskausi.....	2
1.1 Kaukolämpöhankeen taustat	2
1.2 Yleisen kokouksen koolle kutsuminen	2
1.3 Alkuvaikeuksia.....	3
1.4 Yhtiön perustaminen.....	4
1.5 Toiminnan aloittaminen.....	5
2 Kaksikymmentä vuotta raskasta ja kevyttä polttoöljyä	7
2.1 Öljykauden alkuvuodet	7
2.2 Yhtiön asema alkoi vakaantua	7
3 Uusi laitos ja osittainen siirtyminen kotimaiseen polttoaineeseen.....	9
3.1 Vuodet 1988-1990	9
3.2 1990-luku	10
3.3 2000-luku	10

1 Perustamisvaihe ja puulämmityskausi

1.1 Kaukolämpöhankkeen taustat

Saarijärvi ja erityisesti sen kirkonkylä eli vuonna 1960 voimakkaan kasvun ja rakentamisen kautta. Vuonna 1959 Saarijärvellä oli myönnetty rakennuslupia 56 502 m³:lle ja vastaavaa oli odotettavissa myös vuonna 1960. Oli uusi yhteiskoulu, valtion vitastotalo valmistumassa ja Kauppakadun kiinteistöt rakenteilla. Saarijärven Kaukolämpö Oy:n perustamisen ajoittuminen kyseiseen vuoteen ei siten ollut sattumaa vaan vakaa ja harkittu toimi. Tuolloista kaukolämpöhanketta maaseutukirkonkylässä on pidettävä ennakkoluulottomana ja rohkeana; muissa vastaavankokoisissa taajamissa tai kirkonkylissä ei vielä oltu uskaltauduttu moiseen yritykseen.

Vuoden 1960 keväällä ja syksyllä idea kaukolämpöverkostosta näkyi myös Sampo-lehden lehtikirjoittelussa. Keski-Suomen Valo Oy:n toimitusjohtaja Toivo Järvinen kirjoitti Sampo-lehdessä 12.5.1960 otsikolla ”Kaukolämmitys keskustaan?”. Hän katsoi ajan olevan oikea lämpölaitoksen perustamiseksi Saarijärvelle ja peräsi asiasta kiinnostuneita. Myöhemmin samana vuonna 8.9.1960 insinööri Eero Vähänen, myös Keski-Suomen Valo Oy:stä, kirjoitti Sampoon otsikolla ”Kaukolämmityslaitos Saarijärvelle”. Vähänen kirjoitti että yhtä luonnollista ja järkevää kuin on rakentaa yhteinen vesi- ja viemäriverkosto tai sähköjakeluverkosto, on tietyissä rajoissa perustaa yhteinen lämmönjakeluverkosto.

1.2 Yleisen kokouksen koolle kutsuminen

Yleinen kokous kutsuttiin koolle 20.9.1960 Marttalaan, nykyiseen Nuorisotaloon. Kaukolämpö asiaa oli valmisteltu varsin suppeassa piirissä Keski-Suomen Valo Oy:n, kunnan johdon ja eräiden yrittäjien kesken. Kokouksessa keskustelun pohjana oli Lämpöteknillisen Insinööritoimisto Oy:n alustava lämpökeskus suunnitelma. Erityisesti mainittavina ideamiehinä toimivat insinööri Eero Vähänen ja rakennusmerstari E.I. Saranen. He toimivat merkittävästi myös jatkossa hankkeen toteuttajina. Kaukolämpö idean isänä lienee pidettävä johtaja Vilho Kauppista. Lämpöyhtiön lempinimenä olikin alkuvuosina ”Kauppisen Kotiliesi Oy”.

Monet merkittävät kunnan luottamusmiehet pitivät kaukolämpö touhua kuitenkin kalliina haihatteluna ja yrittivät kaataa hankkeen. He vaikeuttivat kunnan osakemerkinnän ja takausten läpimenoa valitusteitse. Samat miehet olivat estämässä myös suurten kiinteistöjen, kuten yhteiskoulun, liittämistä kaukolämpöverkkoon. Menettelyä kunnalliselämässä ei kuitenkaan voi pitää poikkeuksellisena vaan pikemminkin tavanomaisena.

Mainitun yleisen kokouksen päätökseksi tuli, että kaukolämpöhanke on oikea-aikainen ja kannatettava silloisessa kirkonkylän rakennusvaiheessa. Valtiovalta ja metsänomistajapiirit ilmaisiva myös kannatuksensa ja vetosivat pienpuun käyttöongelmiin. Valtionapuja näytti olevan kovasti tulossa mutta myöhemmät vuodet osoittivat kuitenkin lupaukset vain suuriksi sanoiksi. Kaukolämpöasiaa ajamaan valittiin toimikunta joka pyysi laskelmat

kaukolämpölaitoksen kannattavuudesta ja kustannustiedot teknisestä suunnittelusta. Tiedot saatuaan toimikunta päätti esittää 3.11.1960 kokoontuvalle yleiselle kokoukselle osakeyhtiön perustamista 2 000 000 markan osakepääomalla.

Yleinen kokous 3.11.1960 päätti perustaa osakeyhtiön, jonka tehtäväksi määriteltiin kaukolämpölaitoksen rakentaminen Saarijärven kirkonkylän keskustan kiinteistöjen lämmittämiseksi. Osakkaiksi päätti tuossa vaiheessa liittä seitsemän osakasta, jotka edustivat 1 200 000 markan osakepääomaa. Kokouksessa valittiin väliaikainen hallitus.

Kuva 1: Lehtileike Keski-Suomalaisesta 23.3.1961

1.3 Alkuvaikeuksia

Väliaikainen hallitus antoi ensitöikseen Lämpöteknilliselle Insinööritoimistolle tehtäväksi kannattavuustutkimuksen jatkamisen vuoden 1960 loppuun. Tutkimuksessa polttoaineeksi suunniteltiin sahojen haketta ja purua. Aivan vuoden lopussa hallitus joutui ensimmäisenä takaiskuna toteamaan, että paljon toivoa pantuun polttoainehankintaan oman kunnan sahoilta Mahlulta, Lannevedeltä ja erityisesti Leuhukoskelta ei ollut mahdollisuutta suunnitellulla hinnalla. Polttoaineena olisi turvauduttava halkoihin ja polttorankaan. Haketus jouduttaisiin suorittamaan itse tai urakoimaan vierailta. Metsänomistajien omatoiminen polttorankahankinta tai hakettaminen ei myöskään näyttänyt kiinnostavan monia. Hakkeen hinnan kriittinen raja oli tuon ajan laskelmien mukaan 500 mk/m³.

Yleinen kokous 20.2.61 päätti allekirjoittaa yhtiösopimuksen. Kuitenkin se joutui toteamaan, että vanhoja ja parhaillaan rakenteilla olevia kiinteistöjä liittyisi kaukolämpöön korkeintaan 20 000 m³. Niinpä kokous kehotti harkitsemaan vakavasti laitoksen pienentämistä alkuperäisestä. Suunnitelman kunni-

anhimoisena tavoitteena oli lämmittää kylän keskustassa n. 1 km²:n alueella aikanaan 250 00 m³ ja ensivaiheessa laitoksen piti kyetä lämmittämään 40 000 m³. Hallitus päätti kuitenkin jatkaa suunnitelmien teettämistä rakentamisen ja kattilatilauksen osalta yhden kuukauden keskeytysvarauksella.

Yhtiösopimus jätettiin kauppa- ja teollisuusministeriöön 22.3.1961. Hallitus jatkoi toimiaan ja päätti liittymismaksujen määrittelystä. Uudet rakennukset maksaisivat liittymismaksua 350 mk/m³, vanhat kiinteistöt sijainnista ja lämmityslaitteista riippuen 100 – 350 mk/m³.

1.4 Yhtiön perustaminen

Huhtikuun 21. päivänä 1961 pidettiin perustava yhtiökokous Marttilassa. KTM oli vahvistanut yhtiöjärjestyksen 4.4. Osakepääoma oli 2 000 000 markkaa. Vakavien keskustelujen jälkeen kokous päätti jatkaa yhtiön toimintaa. Yhtiön suunnittelutyöt päätettiin kuitenkin keskeyttää, kunnes kunnallisvaltuuston takauspäätos oli saatu pyydetylle 35 000 000 markan lainalle. Valtuustossa oli riittävästi epäilijöitä määrävähemmistön saamiseksi ja niin takauspäätos siirtyi. Yhtiölle valittiin hallitus ja kunta tuli merkittävästi mukaan luottamusmiestensä kautta. Yhtiö merkittiin kaupparekisteriin 26.5.1961.

Heinäkuussa 1961 hallitus päätti panna rakennustyöt kiireesti alkuun. Hallitus palkkasi yhtiön toimitusjohtajaksi kapteeni evp. Ossi Marttilan 1.8.61. Hän joutui ensitöikseen toteamaan, että kunnanvaltuuston lainan takauspäätos oli edelleen vailla lääninhallituksen vahvistusta. Samalla täytyi todeta, että lainapäätöksiä ei oltu saatu läheskään riittävästi. Rahoitus ja rakentaminen vaativat yhä ponnisteluja.

Ylimääräinen yhtiökokous kutsuttiin koolle 8.8.1961 jossa todettiin että läänin hallitus oli hyväksynyt kunnan 35 000 000 markan takauspäätöksen. Kokous katsoi yksimielisesti, että yhtiön toiminta oli aloitettava viipymättä. Elokuun kokouksessa hallitus päätti aloittaa rakennustyöt omana työnä 4.9 ja palkkasi rakennusmestari E.I. Sarasen vastaavaksi mestariksi. Syyskuussa hallitus saattoi todeta lainanlupauksia olevan kasassa jo 23 000 000 mk. Päärahoittajaksi tuli Saarijärven Osuuskassa. Muut rahoittajat tuossa vaiheessa olivat Postisäästöpankki ja Aura.

Rakennustyöt etenivät varsin nopeasti ja kustannukset näyttivät jäävän paljon urakkatarjouksia pienemmiksi. Kanavarakennustyöt olivat käynnistyneet työnjohtaja Hakalan johdolla ja tiemestari Bruno Mäkelän valvonnassa. Högfors rakensi 1,4 MW:n hakekattilaa. 30.12.1961 hallitus saattoi todeta, että kaukolämpölaitoksen kattilaan oli sytytetty tuli aamulla. Lämpökeskusrakennus oli lähes valmis ja lämmönjakeluverkosto oli valmistumassa parin viikon kuluessa.

Kuva 2: Lämpökeskusrakennus 1961

1.5 Toiminnan aloittaminen

Hankkeen rahoitus oli edelleen tuntuvasti auki. Hienoja hakelaitteita ei lähdetty kokeilemaan enää talvikautena. Näin meneteltiin myös siksi, että hankinta- ja käsittelykustannukset näyttivät ylittävän kannattavuusrajan. Koivuhalkoa oli saatavana ja sitä poltettiin myös sellaisenaan ja käsisyötöllä. Hakkeella suoritettiin vain syöttökoneiston koekäyttö vastaanottotarkastusta varten.

Yhtiön toimitusjohtajana jatkoi Saarijärven Vesi ja Viemäri Oy:n toimitusjohtaja Ossi Marttila, ja laitoksen hoitajaksi palkattiin laitospäälliköksi Matti Tarvainen. Yhteistyö silloisen vesihuoltoyhtiön kanssa pääsi alkuun. Yhtiöillä oli yhteiset työntekijät ja ennen pitkää myös yhteiset työtilat. Yhteistyö on jatkunut keskeytyksettä hyvänä ja tiiviinä nykypäivään ja varmasti jatkuu myös eteenpäin.

Alkuaikoina talous aiheutti paljon huolia ja yhtiöpäättikin pyytää Saarijärven kunnalta uutta 20 000 000 markan takausta ja ottaa lisää kiinnityksiä kunnalle vastavakuudeksi. Ensimmäisellä talvikaudella lämmitettävää tilaa oli ollut yhteensä vain 10 010 m³.

Kevät talvella ostettiin 2 000 m²:n määräala lämpölaitoksen tontiksi. Kauppahinta oli 100 000 markkaa. Vuonna 1962 kunta myönsi vielä uuden 200 000 markan takauksen mutta yhtiön rahoitus oli edelleen rempallaan. Toisen kattilan hankintaa piti siirtää vaikka varakattilalle olisi ollut suuri tarve tasaisen lämmönjakelun turvaamiseksi.

Koivuhalon osuus lämmönlähteenä pysyi edelleen suurena, sillä kunnollisen hakkeen saannissa oli vaikeuksia. Kesäkuumalla käytettiin koivuhalkoja ja saharimoja. Lämpölaitoksen hoito voitiin pitää edelleen yhden henkilön sivutoimisena työnä ja sivutoimisen toimitusjohtajan valvonnassa. Onnistuneen automatiikan ja riittävän hälytysjärjestelmän ansiosta palkkamenojen osuus kokonaismenoista on ollut selvästi pienempi kuin vastaavissa samanlaisissa kaukolämpölaitoksissa. Toimintavuoden 1964 päättyessä verkostoon liitetty rakennustilavuus oli noussut 60 540 m³. Hakekattilan kapasiteetti oli hyvinkin täynnä ja polttoaine kustannukset olivat nousseet hälyttävän korkealle, 68,6 %:iin lämpöenergian myynnistä. Lämpöenergian hintaa korotettiin ensimmäisen kerran ylimääräisessä yhtiökokouksessa 10.1.1964.

Toukokuun 5. päivä 1964 hallitus päätti tilata 1,25 Gcal:n (1,4 MW:n) raskasöljykattilan Oy Hubert Ab:ltä. Samalla tilattiin kaksi 15 000 litran öljysäiliötä, jotka sijoitettaisiin vierekkäin hakkeenajosillan alle rinteeseen. Kesään 1964 päättyi koivuhalko-, polttoranka-, saharima- ja ennen kaikkea hakekausi kaukolämpöyhtiön historiassa. Hienot hakesyöttölaitteet ja hakesiilot jäivät vaille käyttöä joitakin kokeiluja lukuunottamatta.

Kuva 3: Ossi Marttila heittämässä halkoja lämmityskattilaan.

2 Kaksikymmentä vuotta raskasta ja kevyttä polttoöljyä

2.1 Öljykauden alkuvuodet

Uusi raskasöljykattila saatiin tuotantoon 25.5.1964. Kattilan hankinta ei tapahtunut hetkeäkään liian aikaisin, sillä myös hakekattilan nimellistehoa jouduttiin ylittämään pakkaskaudella peräti 20 %. Toimintavuotena 1964 – 1965 yhtiöllä ei ollut toimitusjohtajaa, vaan hallinnon henkilöt toimivat hallituksen päättämissä tehtävissä. Tämän jälkeen toimitusjohtajan virka palautettiin, koska tarve oli huomattu varsinkin tulevien rakennusvaiheiden vuoksi.

Pikkuhiljaa hakekattilan käyttö väheni ja polttoöljystä tuli pääasiallinen lämmönlähde. Lämmitettävä rakennustilavuus kasvoi jatkuvasti, kun verkostoon liitettiin yksityisten talojen lisäksi uusi kansankoulu syksyllä 1965. Tammikuun 10. päivä 1967 hakekattila varustettiin raskasöljypolttimella. Ensimmäistä kertaa yhtiön taloudellinen tila alkoi näyttää paranemisen merkkejä. Vuonna 1967 yhtiön toiminta saavutti perustamissuunnitelman mukaisen laajuuden ja talous oli juuri ja juuri tasapainossa.

Kolmeen toimintakauteen verkostoon ei liittynyt uusia kiinteistöjä. Vuonna 1970 vanhimman kattilan kunto alkoi olla vailla loppulaskentaa.

2.2 Yhtiön asema alkoi vakaantua

Kymmenentenä toimintavuonna kunnassa oli voimakasta rakennustoimintaa. Uusia liittyjiä olivat mm. Teletalo ja keskuskansankoulu. Rakennustilavuuden kokonaismääräksi tuli 111 870 m³. Lämpöverkoston pituus oli jo 2 338 m. 6.1.1970 otettiin käyttöön uusi 3,2 Gcal raskasöljykattila ja talven aikana asennettiin uusi 20 000 litran öljysäiliö. Pikkuhiljaa kaukolämpöhankkeen onnistuminen ja kilpailukykyisyys alkoi osoittautua. 1972 yhtiön lainat oli saatu jokseenkin vakautettua. Syksyllä 1972 lähes kaikki kaukolämpöverkoston liitetyt kiinteistöt oli nyt varustettu lämmönvaihtimilla. Laitoksen toimintavarmuus parani ratkaisevasti.

Lämpökeskuksen kolmas raskasöljykattila, teholtaan 5,8 MW, vastaanotettiin 14.3.1975. Saarijärven keskustan rakennustoiminta jatkui vilkkaana ja lämpöverkkoon liitettiin edelleen uusia kiinteistöjä. Verkkoon liitetty rakennustilavuus oli vuonna 1977 jo 173 824 m³.

Uusien liittyjien määrä väheni ja toimintavuonna 1977 – 1978 uusia liittyjiä ei ollut lainkaan. Raakaöljyn hinta nousi merkittävästi 1979. Uusi terveysasema otettiin kuluttajaksi joulukuussa 1980 ja sen lämmitys hoidettiin vuokratulla kevytöljylaitoksella. Uusi öljysäiliö jonka tilavuus oli 200 m³ otettiin käyttöön marraskuussa ja vanhat poistettiin käytöstä täyttämällä ne hiekalla.

Yhtiön 20. toimintavuosi kasvatti liittyneiden rakennusten yhteisen kuutiosisällön peräti 243 658 m³:iin. Uutta lämpökanavaa rakennettiin 651 metriä ja vanhoja uusittiin 51 metriä. Kanavien yhteismäärä nousi yli 4 km:iin. Yhtiön pitkäaikainen toimitusjohtaja, majuri evp. Ossi Marttila jätti toimitusjohtajan tehtävät 31.12.1981. Hän oli toiminut toimitusjohtajana rakentamisvaiheessa ja “hake-halkokaudella” 1.8.1961 – 16.9.1963 ja uudelleen 13.10.1965 alkaen aina eläkepäiviin. Uudeksi toimitusjohtajaksi valittiin insinööri Eero Mykkänen. Samana vuonna lämpölaitosta korjattiin ja vanhat öljysäiliöt poistettiin lämpökeskusrakennuksen vierestä.

Toimintavuoden 1982 – 1983 aikana teetettiin ensisuunnittelu kotimaisen polttoaineen käytöstä. Vuosien 1985 – 1986 öljyn hinnan voimakas vaihtelu toi kuitenkin uusia pulmia kotimaista polttoainetta käyttävien lämpölaitosten suunnitteluun ja hankintaan. Heinäkuun

15. päivä 1986 allekirjoitettiin KPA-kattilalaitoksen hankintasopimus. Jyrsinturvetta polttava 4 MW:n laitos oli pitkän ja vakaan harkinnan tulos. Valmistumis ajankohdaksi kirjattiin 15.2.1988. Uusi, komea savupiippu nostettiin alustalleen syyskuussa 1986. Saarijärven kaukolämpö Oy:n ja Hämeenniemen Lämpö Oy:n välinen fuusio sopimus hyväksyttiin kihlakunnanoikeudessa 16.6.1987.

Kuva 4: KPA-lämpölaitoksen savupiipun pystytys vuonna 1988

3 Uusi laitos ja osittainen siirtyminen kotimaiseen polttoaineeseen

3.1 Vuodet 1988-1990

Yhtiön 27. toimintavuosi oli monessa mielessä merkittävä. Yhtiön suurin investointi, kotimaista polttoainetta käyttävä lämpölaite saatiin valmiiksi ja otettiin käyttöön kokeiluja varten 21.1.1988. Kokonaiskustannus oli n. 9,5 Mmk. Hämeenniemen Lämpö Oy:n fuusio 1.7.1987 merkitsi toimintavuonna 12,8 % Saarijärven Kaukolämpö Oy:n myymistä. Kotimaisen polttoaineen, lähinnä turpeen, osuus oli ensimmäisenä vuonna 2 900 MW eli 28 %. Toimintavuoden lopussa asiakaskiinteistöjä oli liitetty 69 kpl ja niiden yhteinen rakennustilavuus oli 361 051 m³. Kaukolämpöverkosta oli 5 219 m ja lisäksi 530 m Hämeenniemen Lämpö Oy:ltä siirtynyttä verkosta. Jo ensimmäisenä toimintavuonna KPA-laitos osoitti toimivuutensa siinä määrin, että hallitus saattoi huokaista helpotuksesta toteuttamispäätöksen jälkeen. Turpeentoimituskilvan voitti Metsäliitto.

Toimintakaudella 1988 – 1989 uusi KPA-lämpökeskus otettiin kokovuotiseen käyttöön. Laitos oli siisti ulospäin ja sitä komisti 350 kuutiometrin lämpöakku. Kun laitos voitiin vielä osoittaa ympäristöystävälliseksi, se sai lähiasukkaatkin suopeiksi. Merkittävää oli ja on, että lämpökeskus toimii miehittämättömänä, pelkän varallaolo päivystyksen varassa. Kotimaisen polttoaineen osuus lämmöntuotannosta oli lähes 80 %. Alkuvuosien vaivoista viisastuneena rahoitus oli järjestetty riittävänä ja pitkäaikaisena. Yhtiön maksuvalmius oli erinomainen.

Toimintakaudella 1989 – 1990 kotimaisen polttoaineen osuus lämmöntuotannosta keskustan verkostossa oli jo 81 % eikä öljynhinnan nousu vaikuttanut enää merkittävästi lämmön hintaan. Polttoaine kustannuksen osuus liikevaihdosta oli vain kolmannes. Yhteinen kaukolämpöverkon pituus ylitti 7 km, asiakaskiinteistöjä oli 79 kpl ja niiden lämmitettävä tilavuus lähes 400 000 m³.

3.2 1990-luku

Valtioneuvosto päätti 1992 vähärikkisen polttoöljyn käyttöönotosta myös Keski-Suomen läänissä. Päätös oli yhtiön kannalta merkittävä. Myös ympäristöveron käyttöön otto ja liikevaihtoveron muutos olivat merkittäviä muutoksia toimintakaudella 1991 – 1992. Vaikka maan taloustilanne heikkeni huomattavasti jatkui yhtiön toiminnan kehitys kuitenkin myönteisesti. Verkosto rakentamista jatkettiin myynnin lisäys tilikaudella 1992-1993 oli 8,3 % lähinnä uusien asiakkaiden ansiosta. Toimintakauden taloudellinentulos muodostui 30 % talousarviota paremmaksi.

Kotimaisen polttoaineen kattilalaitoksen ns. savukaasujen lauhdutusjärjestelmäprojekti aloitettiin toimintakaudella 1993-1994. Lauhdutus prosessin tehostamiseksi hankittiin Etelä-Korealaiselta GoldStar-yhtymältä hankittiin Suomeen ensimmäinen absorptiolämpöpumppu. Hanke valmistui 30.11.1994.

Vuonna 1995 yhtiö osti T:mi Väinö Rautiaiselta Kunniavuoren teollisuusalueella sijaitsevan lämpökeskuksen verkostoineen. Verkostoon oli liitetty neljä kiinteistöä, joissa oli rakennustilavuutta 34 022 m³.

Toimintakaudella 1996 – 1997, kun uusi savukaasujen lauhdutusjärjestelmä oli ollu käytössä neljä lämmityskautta, kotimaisten polttoaineiden käytön määrä oli alentunut n. 23 % verrattaessa aikaisempaan polttoprosessiin. Tämän ansiosta voitiin yhtiön perimiä energiamaksuja alentaa jopa 7 %.

Yhtiön osakkaat tekivät neljä merkittävää osakekauppaa toimintavuoden 1998 – 1999 aikana, jonka jälkeen yhtiöllä oli neljä osakasta. Ennen osakekauppoja osakkaita oli ollut seitsemän.

3.3 2000-luku

Uuden vuosikymmenen alkupuolella, toimintakaudella 2001 Saarijärven Matkatalokiinteistö Oy:n omistamat Saarijärven Kaukolämpö Oy:n osakkeet siirtyivät Saarijärven kaupungin omistukseen. Kaupungin omistusosuus nousi 53,19 %. Saman toimintavuoden aikana Kunniavuoren lämpökeskukseen hankittiin Lakan 1,4 MW kattilaan 450 kW:n pellettipoltin. Käyttöönotto tapahtui toukokuussa 2001. Toimintakaudella rakennettiin myös uutta lämpöverkostoa Mannilan asuntoalueelle ja As Oy Saarijärven Kotipesälle.

Seuraavana vuonna, 2002, rakennettiin lämpökeskuksen tontille 110 m² suuruinen kylmä tarvikevarasto ja öljyä käyttävään lämpökeskukseen uusi raskaan öljyn pumppausasema, -verkosto ja sen toimintaan liittyvä automaatio. Vuoden 2003 marraskuussa Öljykattilaan no 2 hankittiin uusi raskasöljypoltin Oilon Oy:ltä.

Vuonna 2005 öljyn hinta nousi voimakkaasti ja yhtiön kilpailukyky kotimaisilla polttoaineilla parani verrattaessa muihin lämmitysmuotoihin. Uuden kaukolämpöverkoston rakentamista jatkettiin edelleen ja Karhilan alueen lämmöntuotantoa varten ostettiin 100 kW tehoinen käytetty kevytöljypaketti.

Vuonna 2006 kiinnostus kaukolämpöä kohtaan heräsi voimakkaasti. Toimintavuonna laadittiin uusia kaukolämpöliittymäsopimuksia 14 kpl ja kiinteistöjen yhteinen rakennustilavuus oli 31 738 m³. Alemakasiinin uudelle kiinteistölle vuokrattiin lämmöntuotantoa varten n. 300 kW tehoinen käytetty öljypaketti noin vuodeksi. Yhtiö myös suunnitteli uuden kotimaista polttoainetta käyttävän lämpökeskuksen rakentamista. Uuden lämpökeskuksen toteuttamisen valmistelua jatkettiin vuonna 2007 ja laitos valmistui lumperontielle vuonna 2009. Uuden lämpökeskuksen käyttöönoton myötä pystytään vähitellen luopumaan öljystä ja siirtymään täysin kotimaiseen polttoaineeseen.

Kuva 5: Vuonna 2009 valmistunut kotimaista polttoainetta käyttävä kaukolämpölaitos